

Když vítr zafouká

Václav Neckář

Když vítr zafouká,
začne mi hrát harmonika,
moc na to nekouká,
že vyděsí kominíka,
který nástroj foukací
stále v rukou obrací,
není rád, rád, rád,
že to začíná hrát, hrát, hrát,
když chce na střeše spát.

Hej, pane kominík,
zhodte mi mou harmoniku,
dám za ní celej dík,
nejvřelejší ze všech díků.

Otec hodil jí na střechu,
že s ní dělám neplechu,
hraju blues, blues, blues,
a prím v zajetí múz, múz, múz,
skáču při tom jak šus!

Vítr si netroufá,
je při hraní málo smělý,
už ani nedoufá,
že by šel k nám do kapely.

Už tu foukačku zpátky mám
musím na ní zahrát sám,
budu hrát, hrát, hrát,
hudbu, kterou mám rád, rád, rád,
hudbu, kterou mám rád, rád, rád,
hudbu, kterou mám rád.